

AVIS OFFICIELS — OFFICIELE BERICHTEN

SERVICE PUBLIC FEDERAL INTERIEUR

[C - 2009/00435]

17 JUNI 2009. — Circulaire portant certaines précisions ainsi que des dispositions modificatives et abrogatoires en matière de regroupement familial

La présente circulaire a pour objectif de :

1. expliquer les modes de preuve du lien familial en cas d'introduction d'une demande de regroupement familial fondée sur l'article 10, 10bis, 40bis ou 40ter de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;

2. fournir des précisions suite à l'arrêt de la Cour Constitutionnelle n° 95/2008 du 26 juin 2008 en ce qui concerne le regroupement familial d'un enfant issu d'un mariage polygame ou à l'égard d'un mineur non accompagné reconnu réfugié;

3. modifier la circulaire du 21 juin 2007 relative aux modifications intervenues dans la réglementation en matière de séjour des étrangers suite à l'entrée en vigueur de la loi du 15 septembre 2006;

4. abroger la circulaire du 30 septembre 1997 relative à l'octroi d'une autorisation de séjour sur la base de la cohabitation dans le cadre d'une relation durable;

I. la preuve du lien familial

1. Un système en cascade

L'étranger qui introduit une demande de regroupement familial doit produire la preuve de son lien de parenté, d'alliance ou de partenariat avec l'étranger qu'il rejoint ou qu'il accompagne, que la demande soit fondée sur l'article 10, 10bis, 40bis ou 40ter, de la loi du 15 décembre 1980.

Le régime de la preuve du lien familial est prévu par l'article 12bis de la loi, en ce qui concerne le regroupement familial à l'égard d'un étranger (art.10 et art.10bis), et par l'article 44 de l'arrêté royal du 8 octobre 1981 exécutant la loi, en ce qui concerne le regroupement familial à l'égard d'un citoyen européen ou d'un Belge.

Il est organisé sous la forme d'un système en cascade.

Le lien familial est donc établi au moyen des modes de preuve suivants :

1. des documents officiels en faisant foi, établis conformément aux règles de droit international privé, en ce qui concerne tant les conditions de fond et de forme que la légalisation;

Il s'agit de la règle principale à laquelle dérogent les deux autres modes de preuve.

En général, il s'agit d'une copie littérale de l'original de l'acte légalisé conformément à l'article 30 du Code de droit international privé.

2. « d'autres preuves valables »;

Elles sont produites uniquement en cas d'impossibilité pour l'étranger de produire des documents officiels et sont soumises à l'appréciation discrétionnaire de l'Office des étrangers.

3. un entretien ou une analyse complémentaire.

L'entretien est davantage destiné à l'établissement de l'existence d'un lien conjugal (ou partenariat) alors que l'analyse complémentaire, en l'occurrence le test ADN, vise à prouver l'existence du lien de filiation.

L'Office des étrangers peut recourir à ce mode de preuve uniquement en dernier ressort, c'est-à-dire lorsque l'étranger ne peut produire ni documents officiels ni autres preuves valables permettant d'établir le lien familial.

La loi prévoyait, initialement, la possibilité de prouver le lien familial au moyen d'« autres preuves valables » uniquement au profit des membres de la famille d'un étranger réfugié dont le lien familial est antérieur à l'entrée de celui-ci sur le territoire belge.

La loi du 8 mars 2009 modifiant l'article 12bis de la loi du 15 décembre 1980 a étendu ce régime d'exception au profit de tout étranger à propos duquel il est constaté qu'il ne peut pas prouver le lien familial au moyen de documents officiels conformes à l'article 30 du Code de droit international privé.

FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN

[C - 2009/00435]

17 JUNI 2009. — Omzendbrief houdende bepaalde verduidelijkingen en wijzigings- en opheffingsbepalingen inzake de gezinshereniging

Deze omzendbrief heeft als doelstelling :

1. de verschillende manieren waarop de familieband kan worden bewezen bij het indienen van een verzoek tot gezinshereniging op grond van artikel 10, 10bis, 40bis of 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, uit te leggen;

2. de gezinshereniging van een kind geboren uit een polygaam huwelijk of ten aanzien van een niet-begeleide minderjarige die als vluchteling werd erkend, te verduidelijken, ten gevolge van het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 95/2008 van 26 juni 2008;

3. de omzendbrief van 21 juni 2007 betreffende de wijzigingen in de reglementering betreffende het verblijf van vreemdelingen ten gevolge van de inwerkingtreding van de wetten van 15 september 2006, te wijzigen;

4. de omzendbrief van 30 september 1997 betreffende het verlenen van een verblijfsmachtiging op basis van samenwonen in het kader van een duurzame relatie, op te heffen;

I. Het bewijs van de familieband

1. Een cascadesysteem

De vreemdeling die een verzoek tot gezinshereniging indient op basis van artikel 10, 10bis, 40bis of 40ter van de wet van 15 december 1980 moet het bewijs van zijn bloed- of aanverwantschapsband of partnerschap met de vreemdeling bij wie hij zich voegt of die hij begeleidt, voorleggen.

Het regime van het bewijs van de familieband wordt voorzien in artikel 12bis van de wet voor wat de gezinshereniging met een vreemdeling betreft (art. 10 en art. 10bis) en in artikel 44 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 tot uitvoering van de wet voor wat de gezinshereniging met een Europese burger of een Belg betreft.

Het wordt in de vorm van een cascadesysteem georganiseerd.

De familieband wordt dus door middel van de volgende bewijsmiddelen vastgesteld :

1. officiële documenten die deze band aantonen, opgesteld overeenkomstig de regels van het internationaal privaatrecht, zowel wat de inhoudelijke en vormelijke voorwaarden als wat de legalisatie betreft.

Het gaat om de belangrijkste regel, waarvan de twee andere bewijsmiddelen afwijken.

Over het algemeen gaat het om een letterlijk afschrift van het origineel van de akte die overeenkomstig artikel 30 van het Wetboek van internationaal privaatrecht gelegaliseerd werd.

2. « andere geldige bewijzen »;

Deze bewijzen gelden slechts indien het voor de vreemdeling onmogelijk is om officiële documenten voor te leggen en zijn onderworpen aan de discretionaire beoordeling van de Dienst Vreemdelingenzaken.

3. een onderhoud of een aanvullende analyse

Het onderhoud is eerder gericht op het vaststellen van het bestaan van een huwelijksband (of een partnerschap), terwijl de aanvullende analyse, in dit geval de DNA-test, gericht is op het bewijzen van het bestaan van de afstammingsband.

De Dienst Vreemdelingenzaken kan slechts in laatste instantie een beroep doen op dit bewijsmiddel, namelijk, indien de vreemdeling noch officiële documenten, noch andere geldige bewijzen die het mogelijk maken om de familieband vast te stellen, kan voorleggen.

Oorspronkelijk voorzag de wet de mogelijkheid om de familieband door middel van « andere geldige bewijzen » aan te tonen enkel voor de familieleden van een vreemdeling erkend als vluchteling wiens familieband al bestond voor zijn aankomst in België.

De wet van 8 maart 2009 tot wijziging van artikel 12bis van de wet van 15 december 1980 heeft dit uitzonderingsregime uitgebreid tot elke vreemdeling voor wie wordt vastgesteld dat hij de bloed- of aanverwantschapsband niet kan bewijzen door middel van officiële documenten overeenkomstig artikel 30 van het Wetboek van internationaal privaatrecht.

L'article 44 de l'arrêté royal du 8 octobre 1981 a été modifié par l'arrêté royal du 8 juin 2009 afin que l'étranger qui accompagne ou rejoint un citoyen de l'Union européenne ou un Belge bénéficie du même régime conformément aux principes d'égalité et de non-discrimination.

La présente circulaire fournit quelques précisions au sujet du régime de la preuve du lien familial, tel que prévu à l'article 12bis, §§ 5 et 6, de la loi et à l'article 44 de l'arrêté royal, et modifie la circulaire du 21 juin 2007 en conséquence.

2. Impossibilité de produire des documents officiels

L'étranger doit prouver son impossibilité de se procurer les documents officiels établissant son lien familial.

Cette impossibilité peut être prouvée par toutes voies de droit.

Le simple défaut de production des documents officiels ne suffit pas à lui seul.

L'impossibilité doit être réelle et objective, c'est-à-dire indépendante de la volonté de l'étranger.

C'est le cas, notamment :

- lorsque la Belgique ne reconnaît pas le pays considéré comme un Etat;

- lorsque la situation interne du pays considéré est (fut) telle qu'il est impossible de s'y procurer les documents officiels, soit que ceux-ci aient été détruits et qu'il n'existe aucun autre moyen d'y suppléer, soit que les autorités nationales compétentes connaissent des dysfonctionnements, soit qu'elles n'existent plus;

- lorsque l'obtention des documents officiels nécessite un retour dans l'Etat considéré ou un contact avec les autorités de cet Etat qui sont difficilement conciliables avec la situation personnelle de l'étranger.

L'impossibilité est appréciée au cas par cas par l'Office des étrangers sur base d'éléments de preuve suffisamment sérieux, objectifs et concordants.

Ces éléments de preuve sont en principe produits par l'étranger lui-même.

Il peut s'agir aussi d'éléments dont disposerait déjà l'Office des étrangers. Par exemple, des éléments :

- liés à une autre demande de séjour de l'étranger;

- tirés de rapports internes de missions à l'étranger;

- obtenus d'institutions ou d'organisations (inter)nationales ayant connaissance de la situation générale dans l'Etat considéré (ex : des postes diplomatiques ou consulaires, du Commissariat Général aux Réfugiés et aux Apatrides, du Haut Commissariat pour les Réfugiés des Nations Unies, des ONG reconnues au sein de l'Union européenne ou de l'ONU, etc.).

Lorsque l'étranger prétend être dans l'impossibilité de produire des documents officiels établissant son lien familial, l'administration communale prend contact sans délai avec le bureau Regroupement Familial de l'Office des étrangers, lequel communiquera des instructions.

3. « Autres preuves valables »

a. Appréciation de l'admissibilité des « autres preuves »

L'étranger qui se trouve effectivement dans l'impossibilité de se procurer les documents officiels qui établissent l'existence du lien familial peut produire d'« autres preuves » qui doivent être « valables ».

L'examen des « autres preuves » est laissée à l'appréciation de l'Office des étrangers qui en évalue leur validité en toute discrétion, en tenant compte de tous les éléments qui constituent le dossier de l'intéressé et de l'étranger ou du citoyen européen ou belge qu'il rejoint ou accompagne.

Le fait que les documents produits par l'étranger figurent dans les listes non exhaustives, point b., n'empêche pas de facto l'admissibilité de leur validité comme preuve de l'existence du prétendu lien familial.

Pour être considérées comme valables, les « autres preuves » du lien familial que l'étranger produit à l'appui de sa demande doivent constituer un faisceau d'indices suffisamment sérieux et concordants pour permettre d'attester l'existence du prétendu lien familial.

Les documents produits par l'étranger en tant qu'« autres preuves valables » du lien familial ne seront pas admis comme telles lorsqu'il ressort des éléments constitutifs du dossier que l'étranger a voulu tromper les autorités nationales compétentes.

Artikel 44 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 werd gewijzigd door het koninklijk besluit van 8 juni 2009 zodat de vreemdeling die een burger van de Europese Unie of een Belg begeleidt of zich bij hem voegt, van hetzelfde regime geniet in overeenstemming met het gelijkheidsbeginsel en het non-discriminatiebeginsel.

Deze omzendbrief bevat enkele verduidelijkingen in verband met het regime van het bewijs van de familieband, zoals voorzien in artikel 12bis, §§ 5 en 6, van de wet en in artikel 44 van het koninklijk besluit en wijzigt bijgevolg de omzendbrief van 21 juni 2007.

2. Onmogelijkheid om officiële documenten voor te leggen

De vreemdeling moet bewijzen dat het voor hem onmogelijk is om de officiële documenten die zijn familieband aantonen te bekomen.

Deze onmogelijkheid kan door alle rechtsmiddelen worden bewezen.

Enkel het feit dat er geen officiële documenten kunnen worden overgelegd is niet voldoende.

De onmogelijkheid moet reëel en objectief zijn, dit wil zeggen onafhankelijk van de wil van de vreemdeling.

Dit is met name het geval :

- indien België het betrokken land niet als Staat erkent;

- indien de interne situatie van het betrokken land van dusdanige aard is (was) dat het onmogelijk is om daar de officiële documenten te bekomen, ofwel omdat deze documenten vernietigd werden en er geen enkel ander middel bestaat om ze te vervangen, ofwel omdat de bevoegde nationale overheden niet naar behoren functioneren ofwel omdat ze niet meer bestaan;

- indien voor het bekomen van officiële documenten een terugkeer naar de betrokken Staat of een contact met de overheden van die Staat, die moeilijk verzoenbaar zijn met de persoonlijke situatie van de betrokkene, vereist zijn.

De onmogelijkheid wordt geval per geval beoordeeld door de Dienst Vreemdelingenzaken, op basis van bewijselementen die voldoende ernstig, objectief en overeenstemmend zijn.

Deze bewijselementen worden in principe door de vreemdeling zelf overgemaakt.

Het kan ook gaan om elementen waarover de Dienst Vreemdelingenzaken reeds zou beschikken, bijvoorbeeld elementen :

- die verbonden zijn met een andere verblijfsaanvraag van de vreemdeling;

- die afkomstig zijn uit interne verslagen van missies in het buitenland;

- die bekomen zijn bij (inter)nationale instellingen of organisaties die de algemene situatie in de betrokken Staat kennen (bvb. diplomatieke of consulaire posten, het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties, de door de Europese Unie of de VN erkende NGO's, enz.).

Indien de vreemdeling beweert dat het voor hem onmogelijk is om officiële documenten die zijn familieband aantonen voor te leggen neemt het gemeentebestuur onmiddellijk contact op met het bureau « Gezinsvereniging » van de Dienst Vreemdelingenzaken dat instructies zal geven.

3. « Andere geldige bewijzen »

a. Beoordeling van de toelaatbaarheid van de « andere bewijzen »

De vreemdeling die daadwerkelijk niet in staat is om de officiële documenten die het bestaan van de familieband aantonen te bekomen, kan « andere bewijzen » die « geldig » moeten zijn, voorleggen.

Het onderzoek van de « andere bewijzen » wordt aan het oordeel van de Dienst Vreemdelingenzaken overgelaten. De Dienst Vreemdelingenzaken evalueert hun geldigheid in alle discretie en houdt daarbij rekening met alle elementen die het dossier van de betrokkene en de vreemdeling of de EU-burger of de Belg die hij vervoegt of begeleidt, vormen.

Het feit dat de documenten die de vreemdeling heeft voorgelegd, voorkomen in de onderstaande lijsten, punt b., die trouwens niet volledig zijn, leidt niet de facto tot de toelaatbaarheid van hun geldigheid als bewijs van het bestaan van de vermeende familieband.

Om als geldig te kunnen worden beschouwd, moeten de « andere bewijzen » van de familieband die door de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag worden voorgelegd, een geheel van aanwijzingen vormen die voldoende ernstig en overeenstemmend zijn om het mogelijk te maken om het bestaan van de vermeende familieband te kunnen bewijzen.

De documenten die door de vreemdeling als « andere geldige bewijzen » van de familieband worden voorgelegd zullen niet als dusdanig toegelaten worden indien uit de elementen die het dossier vormen blijkt dat de vreemdeling de bevoegde nationale overheden wou misleiden.

A cet égard, le fait qu'une autre autorité publique nationale (autorités judiciaires, Officier de l'état civil, etc.) ou un autre Etat membre de l'Union européenne ait refusé de reconnaître ou ait contesté l'existence du lien familial peut également constituer un indice sérieux, eu égard respectivement à la sécurité juridique et à la confiance légitime entre les Etats membres.

Pour rappel, la loi du 15 décembre 1980 permet à l'Office des étrangers, selon le cas, de rejeter une demande de regroupement familial ou de mettre fin au séjour en cas d'usage d'informations fausses ou trompeuses ou de documents faux ou falsifiés, ou en cas de recours à la fraude ou à d'autres moyens illégaux à caractère déterminant.

Par ailleurs, la décision de l'Office des étrangers quant à l'admissibilité ou non des « autres preuves » concerne exclusivement la demande de séjour. Le fait que l'Office des étrangers estime que lesdites preuves attestent ou non de l'existence d'un lien familial a une incidence uniquement en termes de recevabilité/de prise en considération de la demande de regroupement familial de l'étranger.

b. Liste exemplative d'« autres preuves »

1) « Autres preuves » du lien de filiation

Les « autres preuves » du lien de filiation sont, notamment :

- Acte, certificat, attestation de naissance;
- Acte de mariage établi par les autorités belges compétentes en matière d'état civil dans lequel le lien de filiation apparaît;
- Acte notarié homologué par l'autorité compétente;
- Affidavit;
- Carte d'identité nationale mentionnant le lien de filiation;
- Contrat de mariage dans lequel le lien de filiation apparaît;
- Extraits des registres de naissance;
- Jugement supplétif;
- etc.

2) « Autres preuves » du lien matrimonial ou du partenariat

Les « autres preuves » du lien matrimonial ou du partenariat sont, notamment :

- Acte de mariage coutumier dans le cas où un acte de mariage civil ne peut pas être produit;
- Acte notarié homologué par l'autorité compétente;
- Acte religieux;
- Carte d'identité nationale mentionnant le lien matrimonial ou le partenariat;
- Extrait d'acte de mariage ou du partenariat;
- Jugement supplétif;
- etc.

II. précisions relatives à l'arrêt de la Cour Constitutionnelle n° 95/2008 du 26 juin 2008

La modification de l'article 10 de la loi du 15 décembre 1980 par la loi du 15 septembre 2006 a eu pour conséquence, entre autres :

1. de priver du droit au regroupement familial l'enfant issu d'un mariage polygame conclu entre l'étranger admis ou autorisé au séjour ou établi en Belgique et une épouse autre que celle qui séjourne déjà en Belgique;
2. d'exiger du mineur non accompagné reconnu réfugié en Belgique qui souhaite se faire rejoindre par son père et/ou sa mère qu'il dispose d'un logement suffisant et d'une assurance-maladie si que la demande de séjour du(des) parent(s) est introduite plus d'un an après la décision reconnaissant la qualité de réfugié au mineur;

Ces restrictions au droit au regroupement familial n'existent plus depuis un arrêt du 26 juin 2008 (n° 95/2008) de la Cour Constitutionnelle lequel a annulé certaines dispositions de l'article 10 de la loi du 15 décembre 1980, tel que modifié par la loi du 15 septembre 2006.

Il en résulte que :

1. tout enfant issu d'un mariage polygame bénéficie du droit au regroupement familial;
2. le mineur non accompagné qui a été reconnu réfugié en Belgique est dispensé de l'obligation de disposer d'un logement suffisant et d'une assurance-maladie lorsqu'il est rejoint par son père et/ou sa mère comme prévu à l'article 10, § 1, al. 1, 7°; le fait que la demande de séjour soit introduite ou non dans l'année suivant la décision reconnaissant la qualité de réfugié au mineur, est sans incidence.

In dit verband vormt het feit dat een andere nationale openbare overheid (gerechtelijke overheden, ambtenaar van de burgerlijke stand, enz.) of een andere Lidstaat van de Europese Unie geweigerd heeft het bestaan van de familieband te erkennen of deze betwist heeft, eveneens een ernstige aanwijzing gelet respectievelijk op de rechtszekerheid en het legitiem vertrouwen tussen de Lidstaten.

Bij wijze van herinnering, de wet van 15 december 1980 laat de Dienst Vreemdelingenzaken toe om, al naargelang het geval, een verzoek tot gezinshereniging te verwerpen of een einde te stellen aan het verblijf indien valse of misleidende informatie, valse of vervalste documenten gebruikt werden of indien er fraude werd gepleegd of andere onwettige middelen die van doorslaggevend belang zijn geweest, gebruikt werden.

De beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken in verband met het feit of de « andere bewijzen » al dan niet toelaatbaar zijn, heeft trouwens enkel betrekking op de verblijfsaanvraag. Het feit dat de Dienst Vreemdelingenzaken oordeelt of de genoemde bewijzen het bestaan van een familieband al dan niet aantonen heeft enkel gevolgen voor de ontvankelijkheid/inoverwegingneming van het verzoek tot gezinshereniging van de vreemdeling.

b. Lijst, bij wijze van voorbeeld, van « andere bewijzen »

1) « Andere bewijzen » van de afstammingsband

De « andere bewijzen » van de afstammingsband zijn, met name :

- Geboortakte, geboortecertificaat, geboortetest;
- Huwelijksakte die is opgesteld door de Belgische overheden die bevoegd zijn voor de burgerlijke stand en waarin de afstammingsband vermeld wordt;
- Notariële akte, gehomologeerd door de bevoegde overheid;
- Affidavit;
- Nationale identiteitskaart die de afstammingsband vermeldt;
- Huwelijkscontract waarin de afstammingsband vermeld wordt;
- Uittreksels van de geboorteregisters;
- Vervangend vonnis;
- enz.

2) « Andere bewijzen » van de huwelijksband of het partnerschap

De « andere bewijzen » van de huwelijksband of het partnerschap zijn, met name :

- Akte van traditioneel huwelijk, indien een akte van een burgerlijk huwelijk niet kan worden voorgelegd;
- Notariële akte, gehomologeerd door de bevoegde overheid;
- Religieuze akte;
- Nationale identiteitskaart die de huwelijksband of het partnerschap vermeldt;
- Uittreksel van huwelijksakte of partnerschapsakte;
- Vervangend vonnis;
- enz.

II. preciseringen inzake het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 95/2008 van 26 juni 2008

De wijziging van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 bij de wet van 15 december 2006 heeft onder meer tot gevolg gehad :

1. het recht op gezinshereniging te ontzeggen aan kinderen geboren uit een polygaam huwelijk tussen een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in België of gemachtigd is om er zich te vestigen en een andere echtgenote dan deze die al in België verblijft;
2. van de niet-begeleide minderjarige die in België als vluchteling werd erkend en die zich wenst te laten vervoegen door zijn vader en/of moeder, te eisen dat hij beschikt over voldoende huisvesting en een ziektekostenverzekering indien de verblijfsaanvraag van de ouder(s) meer dan een jaar na de beslissing tot erkenning als vluchteling van de minderjarige, wordt ingediend;

Deze beperkingen van het recht op gezinshereniging bestaan niet meer sinds het arrest van 26 juni 2008 (nr. 95/2008) van het Grondwettelijk Hof. Dit arrest heeft sommige bepalingen van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 zoals gewijzigd door de wet van 15 september 2006, vernietigd.

Hieruit volgt dat :

1. elk kind geboren uit een polygaam huwelijk recht op gezinshereniging heeft;
2. de niet-begeleide minderjarige die in België als vluchteling werd erkend, vrijgesteld wordt van de verplichting om over voldoende huisvesting en een ziektekostenverzekering te beschikken wanneer hij vervoegd wordt door zijn vader en/of moeder zoals voorzien in artikel 10, § 1, eerste lid, 7°; het feit dat de verblijfsaanvraag van de ouder(s) al dan niet in de loop van het jaar na de beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling aan de minderjarige, wordt ingediend, blijft zonder gevolg.

III. modification de la circulaire du 21 juin 2007 relative aux modifications intervenues dans la réglementation en matière de séjour des étrangers suite à l'entrée en vigueur de la loi du 15 septembre 2006

1. Au sein du point III., D., 1., de la circulaire du 21 juin 2007 relative aux modifications intervenues dans la réglementation en matière de séjour des étrangers suite à l'entrée en vigueur de la loi du 15 septembre 2006, sont apportées les modifications suivantes :

1° aux deuxième et quatrième tirets, les mots « et le cas échéant, tout acte établissant la filiation » sont supprimés;

2° au cinquième tiret, les deux premiers points, relatifs respectivement aux conditions de logement suffisant et d'assurance-maladie, sont supprimés, et les mots « la preuve du lien de filiation » sont remplacés par « un acte de naissance »;

2. Au sein du point III., E., de la même circulaire sont apportées les modifications suivantes :

1° le point 2 est remplacé par ce qui suit :

« 2. Le regroupement familial d'un conjoint avec un étranger admis ou autorisé au séjour en Belgique ou à s'y établir n'est pas possible lorsqu'un autre conjoint de celui-ci séjourne déjà dans le Royaume. Lorsque l'administration communale constate une telle situation, elle ne doit pas examiner la recevabilité de la demande. Celle-ci ne peut pas être introduite. Le deuxième conjoint peut toutefois introduire une demande d'autorisation de séjour sur la base de l'article 9 ou 9bis de la loi, dictée par des circonstances particulières et l'intérêt supérieur de l'enfant. En cas de doute, l'administration communale prend contact avec le bureau Regroupement Familial, Section article 10.

Par contre, l'enfant issu d'un mariage polygame d'un étranger admis ou autorisé au séjour en Belgique ou à s'y établir, peut introduire une demande de regroupement familial dans tous les cas. Suite à l'arrêt de la Cour Constitutionnelle n° 95/2008 du 26 juin 2008, l'enfant issu d'un mariage polygame n'est plus exclu du champ d'application de l'article 10, § 1, al.1, 4°, de la loi, indépendamment du fait que le conjoint qui séjourne en Belgique soit le parent ou non de l'enfant. »

2° le point 4 est remplacé par ce qui suit :

« 4. L'étranger rejoint qui a été reconnu réfugié en Belgique n'est pas soumis à l'obligation de disposer d'un logement suffisant pour accueillir le(s) membre(s) de sa famille et d'une assurance-maladie couvrant les risques en Belgique pour lui et le(s) membre(s) de sa famille dans les cas suivants :

a) Lorsque l'étranger rejoint a été reconnu réfugié en Belgique et n'est pas un mineur non accompagné rejoint par son père et/ou sa mère, tel que visé à l'article 10, § 1, al.1, 7°, de la loi.

Les conditions suivantes doivent être réunies :

- le membre de famille qui le rejoint ne peut pas être un enfant majeur handicapé;

- le lien de parenté ou d'alliance ou le partenariat doit être antérieur à l'entrée de cet étranger sur le territoire;

- la demande de regroupement familial doit avoir été introduite dans l'année suivant la décision reconnaissant la qualité de réfugié à cet étranger.

Si l'étranger rejoint visé réunit l'ensemble de ces conditions, l'attestation du logement suffisant ainsi que l'assurance-maladie ne doivent pas être produites.

Toutefois, ces documents peuvent quand même être exigés par l'Office des étrangers, par décision motivée, si le regroupement familial est possible dans un autre pays avec lequel l'étranger ou le membre de sa famille a un lien particulier (lieu où ce dernier résidait).

Il est donc demandé aux administrations communales de contacter le Bureau « Regroupement familial » de l'Office des étrangers lorsqu'elles se trouvent confrontées à une telle situation.

b) Lorsque l'étranger rejoint a été reconnu réfugié en Belgique et est un mineur non accompagné rejoint par son père et/ou sa mère, visé à l'article 10, § 1, al.1, 7°, de la loi.

Suite à l'arrêt de la Cour Constitutionnelle n° 95/2008 du 26 juin 2008, le mineur non accompagné reconnu réfugié en Belgique n'est plus soumis à l'obligation de disposer d'un logement suffisant pour accueillir son père et/ou sa mère et d'une assurance-maladie couvrant les risques pour lui et ses parents lorsque ceux-ci le rejoignent.

III. wijziging van de omzendbrief van 21 juni 2007 betreffende de wijzigingen in de reglementering betreffende het verblijf van vreemdelingen tengevolge van de inwerkingtreding van de wetten van 15 september 2006

1. In punt III., D., 1., van de omzendbrief van 21 juni 2007 betreffende de wijzigingen in de reglementering betreffende het verblijf van vreemdelingen tengevolge van de inwerkingtreding van de wetten van 15 september 2006 worden volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het tweede en derde streepje worden de woorden « en, in voorkomend geval, elke akte die de afstamming aantoon » geschrapt;

2° in het vijfde streepje worden de twee eerste punten, die respectievelijk op de voorwaarden van voldoende huisvesting en ziektekostenverzekering betrekking hebben, geschrapt, en de woorden « het bewijs van de afstammingsband » worden vervangen door « een geboorteakte »;

2. In punt III., E., van dezelfde omzendbrief worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° punt 2 wordt als volgt vervangen :

« 2. De gezinshereniging van een echtgenoot met een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in België of gemachtigd is om er zich te vestigen is niet mogelijk indien een andere echtgenoot van die vreemdeling al in het Rijk verblijft. Indien het gemeentebestuur een dergelijke situatie vaststelt, moet het gemeentebestuur de ontvankeelijkheid van de aanvraag niet onderzoeken. Deze aanvraag mag niet worden ingediend. De tweede echtgenoot kan echter een aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmachtiging op basis van het artikel 9 of 9bis van de wet, indienen, uitgaande van de omstandigheden en het hoger belang van het kind. In geval van twijfel kan het gemeentebestuur contact opnemen met het Bureau Gezinshereniging sectie, artikel 10.

Daarentegen kan het kind geboren uit een polygaam huwelijk van een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in België of gemachtigd is om er zich te vestigen, echter steeds een verzoek tot gezinshereniging indienen. Als gevolg van het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 95/2008 van 26 juni 2008 is het kind geboren uit een polygaam huwelijk niet meer uitgesloten van het toepassingsgebied van artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, van de wet, onafhankelijk van het feit of de echtgenoot die in België verblijft, al dan niet de ouder van het kind is. »

2° punt 4 wordt als volgt vervangen :

« 4. In de volgende gevallen is de vervoegde vreemdeling die in België als vluchteling werd erkend, niet onderworpen aan de verplichting te beschikken over voldoende huisvesting om zijn familielid/familieleden te herbergen en over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familielid/familieleden dekt :

a) Indien de vervoegde vreemdeling die in België als vluchteling werd erkend geen niet-begeleide minderjarige is die door zijn vader en/of moeder vervoegd wordt zoals bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 7° van de wet.

Moeten volgende voorwaarden vervuld zijn :

- het familielid dat de vreemdeling vervoegt, mag geen gehandicapt meerderjarig kind zijn;

- de bloed- of aanverwantschapsband of het partnerschap bestond al vóór de binnenkomst van deze vreemdeling op het grondgebied;

- het verzoek tot gezinshereniging moet in de loop van het jaar na de beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling aan de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn ingediend.

Indien de bedoelde vervoegde vreemdeling aan al deze voorwaarden voldoet, moeten het attest van voldoende huisvesting en de ziektekostenverzekering niet worden voorgelegd.

Door middel van een gemotiveerde beslissing kan de Dienst Vreemdelingenzaken echter eisen dat deze documenten toch worden voorgelegd indien de gezinshereniging in een ander land waarmee de vreemdeling of het familielid een bijzondere band heeft (plaats waar de laatstgenoemde persoon verblijft) mogelijk is.

Indien de gemeentebesturen met een dergelijke situatie geconfronteerd worden, worden ze dus verzocht om contact op te nemen met het Bureau Gezinshereniging van de Dienst Vreemdelingenzaken.

b) Indien de vervoegde vreemdeling die in België als vluchteling werd erkend een niet-begeleide minderjarige is die door zijn vader en/of moeder vervoegd wordt zoals bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 7°, van de wet.

Als gevolg van het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 95/2008 van 26 juni 2008 is de niet-begeleide minderjarige die in België als vluchteling werd erkend niet meer onderworpen aan de verplichting om over voldoende huisvesting te beschikken om zijn vader en/of moeder te herbergen noch over een ziektekostenverzekering die de risico's voor hem en zijn ouders dekt indien deze hem vervoegen.

L'attestation de logement suffisant et l'assurance-maladie ne doivent donc plus être produites dans ce cas, et ce, sans qu'aucune autre condition ne doive être réunie. »

3° le point 5 est supprimé;

4° au point 6, le point « 6. » est remplacé par le point « 5. ».

IV. abrogation de la circulaire du 30 septembre 1997 relative à l'octroi d'une autorisation de séjour sur la base de la cohabitation dans le cadre d'une relation durable, et mesures transitoires.

La circulaire du 30 septembre 1997 relative à l'octroi d'une autorisation de séjour sur la base de la cohabitation dans le cadre d'une relation durable est abrogée.

Dorénavant, la demande de séjour des étrangers se prévalant de la qualité de partenaire est traitée suivant les conditions et les règles de procédure fixées par les articles 10, 10bis, 40bis ou 40ter de la loi du 15 décembre 1980, selon que le regroupant est un ressortissant d'un pays tiers ou un citoyen européen ou un Belge.

Les étrangers ayant obtenu un titre de séjour sur la base de la circulaire du 30 septembre 1997 relative à l'octroi d'une autorisation de séjour sur la base de la cohabitation dans le cadre d'une relation durable sont soumis aux dispositions suivantes :

a. Partenaire d'un ressortissant de pays tiers.

Les mesures transitoires contenues dans la circulaire du 21 juin 2007 continuent à s'appliquer à l'étranger qui disposait, au 1er juin 2007, d'un titre de séjour obtenu sur la base de la circulaire du 30 septembre 1997 en qualité de partenaire d'un ressortissant d'un pays tiers.

b. Partenaire d'un citoyen européen ou d'un Belge.

1) La demande d'autorisation de séjour sur la base de la circulaire du 30 septembre 1997 a été introduite avant le 1er juin 2008

L'étranger qui disposait au 1er juin 2008 d'un titre de séjour obtenu sur la base de la circulaire du 30 septembre 1997 en qualité de partenaire d'un citoyen européen ou d'un Belge, est soumis aux dispositions transitoires prévues à l'article 47, 4°, de la loi du 25 avril 2007 modifiant la loi du 15 décembre 1980.

Conformément aux dispositions transitoires précitées, l'étranger visé qui dispose d'une carte A (CIRE-limité) depuis moins de 3 ans, octroyée en application de la circulaire du 30 septembre 1997, doit être considéré comme jouissant d'un droit séjour. Une carte F peut donc lui être délivrée en lieu et place de sa carte A.

Pendant la période de trois ans à compter de la délivrance de la carte A et pendant le séjour sous le couvert de la carte F, il peut être mis fin au séjour conformément aux articles 42ter ou 42quater de la loi du 15 décembre 1980, notamment en cas de dénonciation du contrat de vie commune.

L'étranger qui est titulaire d'une carte A (CIRE-limité) depuis plus de trois ans ou qui est titulaire d'une carte B (CIRE- séjour illimité) délivrée en application de la circulaire du 30 septembre 1997, doit introduire une annexe 22.

2) La demande d'autorisation de séjour sur la base de la circulaire du 30 septembre 1997 a été introduite après le 1er juin 2008

La commune prend contact avec l'Office des étrangers afin de recevoir des instructions du bureau compétent :

- soit le bureau « Regroupement familial ».

- soit le bureau « Art. 9bis – Humanitaire ».

S'il s'agit d'un étranger qui entend faire valoir un droit de séjour en qualité de partenaire d'un citoyen européen ou d'un Belge, sa demande doit être traitée conformément aux dispositions légales et réglementaires qui organisent ce statut.

S'il ne peut ou ne veut pas se prévaloir d'un droit de séjour en qualité de partenaire, sa demande est traitée conformément à l'article 9bis de la loi du 15 décembre 1980.

Tout renseignement relatif à l'objet de la présente circulaire peut être obtenu auprès de l'Office des étrangers :

- bureau « Regroupement Familial » ou bureau « Art. 9bis – Humanitaire » (pour tous les cas individuels).

- bureau d'Etude (pour toute question d'ordre juridique).

La Ministre de la Politique de Migration et d'Asile,
Mme A. TURTELBOOM

In dit geval moeten het attest van voldoende huisvesting en de ziektekostenverzekering dus niet worden voorgelegd en dit zonder dat enige andere voorwaarde moet worden vervuld ».

3° punt 5 wordt geschrapt;

4° in punt 6 wordt punt « 6. » vervangen door punt « 5. ».

IV. opheffing van de omzendingbrief van 30 september 1997 betreffende het verlenen van een verblijfsmachtiging op basis van samenwonen in het kader van een duurzame relatie, en overgangsmaatregelen.

De omzendingbrief van 30 september 1997 betreffende het verlenen van een verblijfsmachtiging op basis van samenwonen in het kader van een duurzame relatie wordt opgeheven.

Voortaan wordt de verblijfsaanvraag van de vreemdelingen die zich beroepen op de hoedanigheid van partner behandeld volgens de voorwaarden en de procedureregels die zijn vastgelegd in de artikelen 10, 10bis, 40bis of 40ter van de wet van 15 december 1980 in functie van het feit of de gezinshereniger een onderdaan van een derde land of een Europese burger of een Belg is.

De vreemdelingen die een verblijfstitel bekomen hebben op basis van de omzendingbrief van 30 september 1997 betreffende het verlenen van een verblijfsmachtiging op basis van samenwonen in het kader van een duurzame relatie zijn aan de volgende bepalingen onderworpen.

a. Partner van een onderdaan van een derde land

De overgangsmaatregelen in de omzendingbrief van 21 juni 2007 zijn verder van toepassing op de vreemdeling die op 1 juni 2007 in het bezit was van een verblijfstitel die bekomen werd op basis van de omzendingbrief van 30 september 1997 in de hoedanigheid van partner van een onderdaan van een derde land.

b. Partner van een Europese burger of van een Belg

1) De aanvraag voor een verblijfsmachtiging op basis van de omzendingbrief van 30 september 1997 werd ingediend vóór 1 juni 2008

De vreemdeling die op 1 juni 2008 in het bezit was van een verblijfstitel die bekomen werd op basis van de omzendingbrief van 30 september 1997 in de hoedanigheid van partner van een Europese burger of een Belg is onderworpen aan de overgangsbepalingen die voorzien worden in artikel 47, 4°, van de wet van 25 april 2007 tot wijziging van de wet van 15 december 1980.

In overeenstemming met de voornoemde overgangsbepalingen moet de betrokken vreemdeling die sinds minder dan 3 jaar over een A-kaart (BIVR – van bepaalde duur) beschikt die werd afgegeven op basis van de omzendingbrief van 30 september 1997, beschouwd worden als een persoon die een recht op verblijf heeft. In plaats van zijn A-kaart mag hem dus een F-kaart worden afgegeven.

Tijdens de periode van drie jaar te rekenen vanaf de afgifte van de A-kaart, kan er overeenkomstig de artikelen 42ter of 42quater van de wet van 15 december 1980, een einde worden gesteld aan het verblijf, namelijk wanneer het samenlevingscontract wordt opgezegd.

De vreemdeling die al meer dan drie jaar houder is van een A-kaart (BIVR-bepaalde duur) of die houder is van een B-kaart (BIVR- van onbepaalde duur) die op basis van de omzendingbrief van 30 september 1997 werd afgegeven, moet een bijlage 22 indienen.

2) De aanvraag voor een verblijfsmachtiging op basis van de omzendingbrief van 30 september 1997 werd ingediend na 1 juni 2008

De gemeente neemt contact op met de Dienst Vreemdelingenzaken, om instructies van het bevoegde bureau te ontvangen :

- ofwel het bureau « Gezinshereniging »

- ofwel het bureau « Art. 9bis – Humanitair ».

Indien het gaat om een vreemdeling die zich wil beroepen op een recht op verblijf in de hoedanigheid van partner van een Europese burger of een Belg moet zijn aanvraag in overeenstemming met de wettelijke en reglementaire bepalingen die dit statuut organiseren behandeld worden.

Indien hij zich niet kan of wil beroepen op een recht op verblijf in de hoedanigheid van partner wordt zijn aanvraag overeenkomstig artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 behandeld.

Alle inlichtingen met betrekking tot het onderwerp van deze omzendingbrief kunnen bij de Dienst Vreemdelingenzaken worden bekomen :

- bureau « Gezinshereniging » of bureau « Art. 9bis – Humanitair » (voor alle individuele gevallen)

- Studiebureau (voor alle vragen van juridische aard).

De Minister van Migratie- en Asielbeleid,
Mevr. A. TURTELBOOM